

31977L0452

15.7.1977

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 176/1

NÕUKOGU DIREKTIIV,

27. juuni 1977,

mis käsitleb üldõdede diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikust tunnustamist ja mis sisaldab meetmeid asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamise hõlbustamiseks

(77/452/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

kutseorganisatsioonide või -organite registrisse kandmise või nende liikmeks saamise suhtes;

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 49, 57, 66 ja 235,

siiski näib olevat põhjendatud kehtestada teatavad sätted üldõdede asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamise hõlbustamiseks;

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

asutamislepingu kohaselt ei tohi liikmesriigid anda mingisugust abi, mis võiks moonutada asutamistingimusi;

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽¹⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾

asutamislepingu artikli 57 lõikes 1 on sätestatud, et diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise kohta antakse välja direktiivid;

ning arvestades, et:

asutamislepingu kohaselt on alates üleminekuperioodi lõpust asutamise ja teenuste osutamise puhul keelatud igasugune diskrimineerimine kodakondsuse põhjal; niisugust kodakondsusel põhineva kohtlemise põhimõtet kohaldatakse eelkõige kõikide lubade andmise suhtes, mida on vaja üldõena praktiseerimiseks ja

oleks soovitatav, et samaaegselt diplomite vastastikuse tunnustamisega nähakse ette tingimuste kooskõlastamine, millega reguleeritakse üldõdede koolitust; selline kooskõlastamine on sätestatud direktiivis 77/453/EMÜ; ⁽³⁾

paljude liikmesriikide õigusnormides sätestatakse, et õigus alustada üldõena tegutsemist ja seda jätkata sõltub meditsiiniõe

⁽¹⁾ EÜT C 65, 5.6.1970, lk 12.⁽²⁾ EÜT C 108, 26.8.1970, lk 23.⁽³⁾ EÜT L 176, 15.7.1977, lk 8.

diplomist; teatavates muudes liikmesriikides, kus seda nõuet ei ole, on üldõie kutseametuse kasutamise õigus siiski õiguslikult reguleeritud;

koolitustunnistuse omamise osas ei eelda diplomite vastastikuse tunnustamise direktiiv alati niisuguste diplomitega hõlmatud koolituse vastavust; niisuguste kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide kasutamist võib lubada ainult selle liikmesriigi keeles, kust see isik on pärit või saabunud;

hõlbustamiseks riigiasutustel käesoleva direktiivi kohaldamist, võivad liikmesriigid ette näha, et lisaks koolitustunnistustele peab selle direktiiviga ettenähtud koolitustingimustele vastav isik esitama riigi, kust see isik on pärit või saabunud, pädevate asutuste väljaantud tunnistuse, milles märgitakse, et need koolitustunnistused on sellised, nagu käesolevas direktiivis ette nähtud;

hea maine ja laitmatu reputatsiooniga seotud nõuete osas tuleks teha selget vahet kutsetöö alustamise ja kutsetöö jätkamise nõuetel;

teenuste osutamise osas on kutseorganisatsiooni või -organi registreerimise või selle liikmeks saamise nõue, mis on seotud kindla ja püsiva tegevusega vastuvõtvas riigis, kahtlemata takistuseks isikule, kes soovib osutada teenuseid, kui tegevus on ajutist laadi; seetõttu tuleb see nõue tühistada; sel juhul tuleks siiski tagada kutsealane distsipliin, mis on nende kutseorganisatsioonide ja -organite ülesanne; kui asutamislepingu artiklist 62 ei tulene teisiti, tuleks seetõttu sätestada, et asjaomaselt isikult võib nõuda teenuste osutamisega seotud andmete esitamist vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele;

palgaliste üldõiedede tegevuse osas ei ole nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruses (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires ⁽¹⁾ ühtki erisätet määru-
sega reguleeritud kutsealade hea maine ja laitmatu reputatsiooni, kutsealade distsipliini ega kutseametuse kasutamise kohta; sõltuvalt liikmesriigist neid eeskirju kohaldatakse või neid võib kohaldada nii palgaliste töötajate kui füüsilisest isikust ettevõtjate suhtes; paljudes liikmesriikides on üldõiedede tegevuse eelduseks diplomi,

tunnistuse või muu meditsiiniõie kvalifikatsiooni tõendava dokumendi omamine; selle tegevusega võivad tegelda nii palgatöölised kui füüsilisest isikust ettevõtjad või samad isikud võivad mõlemal viisil oma kutsetegevuse jooksul; nende spetsialistide vaba liikumise võimalikult tõhusaks edendamiseks ühenduses on seetõttu vaja laiendada selle direktiivi kohaldamisala palgalistele meditsiiniõiedele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

REGULEERIMISALA

Artikkel 1

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse üldõiedede tegevuse suhtes.
2. Käesolevas direktiivis on "üldõiedede tegevus" tegevus, mida teevad isikud, kellel on üks järgmistest kutseametustest:

Saksamaal:

"Krankenschwester", "Krankenpfleger";

Belgias:

"hospitaller(ère)/verpleegassistent(e)", "infirmier(ère) hospitaller(ère)/ziekenhuisverpleger (-verpleegster)";

Taanis:

"sygeplejerske";

Prantsusmaal:

"infirmier(ère)";

Iirimaal:

Registered General Nurse;

(1) EÜT L 257, 19.10.1968, lk 2.

Itaalias:

“infermiere professionale”;

Luksemburgis:

“infirmier”;

Madalmaades:

“verpleegkundige”;

Ühendkuningriigis:

Inglismaa, Wales ja Põhja-Iirimaa:

State Registered Nurse;

Šotimaal:

Registered General Nurse.

— “infirmier(ère) hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger (-verpleegster)” tunnistus, mille annab välja riik või riiklikud või riiklikult tunnustatud koolid,

— “infirmier(ère) gradué(e) hospitalier (ère)/gegradueerd ziekenhuisverpleger (-verpleegster)” diplom, mille annab välja riik või riiklikud või riiklikult tunnustatud kõrgemad meditsiinikoolid,

c) Taanis:

— “sygeplejerske” diplom, mille annab “Sundhedsstyrelsen” (riigi tervishoiuamet) poolt tunnustatud õenduskool;

d) Prantsusmaal:

— riiklik “infirmier(ère)” diplom, mille annab välja tervishoiu-ministeerium;

e) Iirimaa:

— “Registered General Nurse” tunnistus, mille annab välja “An Bord Altranais”;

f) Itaalias:

— “diploma di abilitazione professionale per infermiere professionale”, mille annavad välja riiklikult tunnustatud koolid;

g) Luksemburgis:

— riiklik diplom “infirmier” ja

— riiklik “infirmier hospitalier gradué” diplom,

mille annab välja Tervishoiuministeerium eksamikomisjoni otsuse alusel;

h) Madalmaades:

— “verpleger A”, “verpleegster A” või “verpleegkundige A” diplomid,

— “verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige)” (keskastme õe koolitus) tunnistus,

— “verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige)” (kõrgastme õe koolitus) diplom,

mille annab välja üks riigiasutuse määratud eksamikomisjoni-dest;

i) Ühendkuningriigis:

— tunnistus registri üldossa kandmise kohta, mille annab välja Inglismaal ja Walesis General Nursing Council for

II PEATÜKK

ÜLDÕDEDE DIPLOMID, TUNNISTUSED JA MUUD KVALIFIKATSIOONI TÕENDAVAD DOKUMENDID

Artikkel 2

Liikmesriik tunnustab diplomeid, tunnistusi ja muid kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente, mis on liikmesriikide kodanikele välja antud teises liikmesriigis direktiivi 77/453/EMÜ artikli 1 kohaselt ning mis on loetletud artiklis 3, nii et need dokumendid annavad liikmesriigi territooriumil samad õigused üldõe tegevuse alustamiseks füüsilisest isikust ettevõtjana ja selle jätkamiseks, nagu liikmesriigi enda väljaantud dokumendid.

Artikkel 3

Artiklis 2 nimetatud diplomid, tunnistused ja muud kvalifikatsiooni tõendavad dokumendid on järgmised:

a) Saksamaal:

— “staatliche Prüfung in der Krankenpflege” (meditsiiniõe riigieksam) sooritamise alusel pädevate asutuste väljaantud tunnistused,

— Saksamaa Liitvabariigi pädevate asutuste tunnistused, mis kinnitavad, et pärast 8. maid 1945 Saksa Demokraatliku Vabariigi pädevate asutuste välja antud diplomid on tunnustatud võrdväärteteks esimeses taandes nimetatud tunnistustega;

b) Belgias:

— “hospitalier(ère)/verpleegassistent(e)” tunnistus, mille annab välja riik või riiklikud või riiklikult tunnustatud koolid,

England and Wales, Šotimaal General Nursing Council for Scotland ja Põhja-Iirimaa Northern Ireland Council for Nurses and Midwives.

koolitust, mida asjaomane isik ei ole läbinud, võib vastuvõttev liikmesriik nõuda, et see isik kasutaks selles liikmesriigis kasutatavat nimetust, kust ta on pärit või saabunud, vastuvõtva liikmesriigi määratud sobivas sõnastuses.

III PEATÜKK

V PEATÜKK

KEHTIVAD ÕIGUSED

SÄTTED ASUTAMISÕIGUSE JA TEENUSTE OSUTAMISE VABADUSE KASUTAMISE HÕLBUSTAMISEKS SEoses ÜLDÕDEDE TEGEVUSEGA

Artikkel 4

Liikmesriikide kodanike osas, kelle diplomid, tunnistused ja muud kvalifikatsiooni tõendavad dokumendid ei vasta direktiivi 77/453/EMÜ artiklis 1 ettenähtud koolituse miinimumnõuetele, tunnustab iga liikmesriik ametialase pädevuse piisava tõendina nimetatud liikmesriikide antud üldõdede diplomeid, tunnistusi ja muid kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente, mis on antud enne direktiivi 77/453/EMÜ kohaldamist, millele on lisatud tunnistus selle kohta, et need kodanikud on tunnistuse väljaandmisele eelneva viie aasta jooksul olnud vähemalt kolm järjestikust aastat tegelikult ja seaduslikult kõnealuse tegevusega hõivatud.

Tegevuse hulka on pidanud kuuluma ka täielik vastutus patsiendi hooldusravi kavandamise, korraldamise ja läbiviimise eest.

A. Asutamisõigusega seotud erisätted

Artikkel 6

1. Vastuvõttev liikmesriik, kes nõuab artiklis 1 nimetatud tegevust esmakordselt alustavatelt kodanikelt hea maine ja laitmatu reputatsiooni tõendamist, aktsepteerib teiste liikmesriikide kodanike puhul piisava tõendina selle liikmesriigi, kust see isik on pärit või saabunud, pädeva asutuse väljaantud tõendit, mis tõendab, et selle kodaniku osas on liikmesriigi nõuded hea maine ja laitmatu reputatsiooni osas täidetud.

2. Kui liikmesriik, kust see isik on pärit või saabunud, ei nõua kõnealust tegevust esmakordselt alustada soovival isikult hea maine või laitmatu reputatsiooni tõendamist, võib vastuvõttev liikmesriik nõuda selle liikmesriigi, kust see isik on pärit või saabunud, karistusregistri väljavõtet või selle puudumisel samaväärset dokumenti, mille on välja andnud selle liikmesriigi pädev asutus, kust see isik on pärit või saabunud.

3. Kui vastuvõtval liikmesriigil on üksikasjalikke andmeid tõise juhtumi kohta, mis on aset leidnud väljaspool tema territooriumi ning mille puhul on tõenäoline, et see mõjutab asjaomase tegevuse alustamist tema territooriumil, võib vastuvõttev liikmesriik sellest teavitada liikmesriiki, kust see isik on pärit või saabunud.

IV PEATÜKK

AKADEEMILISE KRAADI TÄHISE KASUTAMINE

Artikkel 5

1. Ilma et see piiraks artikli 13 kohaldamist, tagavad vastuvõtavad liikmesriigid, et liikmesriikide kodanikel, kes vastavad artiklites 2 ja 4 ettenähtud tingimustele, on õigus kasutada seaduslikku akadeemilise kraadi tähist, kui see ei ole identne kutsenimetusega või vajaduse korral selle lühendiga selle liikmesriigi keeles või keeltes, kust nad on pärit või saabunud. Vastuvõtavad liikmesriigid võivad nõuda, et selle kutsenimetuse järele tuleb märkida selle andnud asutuse või eksamikomisjoni nimetus ja asukoht.

2. Kui akadeemilise kraadi tähist, mida kasutatakse liikmesriigis, kust see isik on pärit või saabunud, võib segamini ajada vastuvõtva liikmesriigi nimetusega, mis selles riigis nõuab täiendavat

Liikmesriik, kust see isik on pärit või saabunud, kontrollib andmete õigsust, kui on tõenäoline, et see mõjutab asjaomase tegevuse alustamist selles liikmesriigis. Selle riigi asutused teevad vastavalt uurimise laadile ja ulatusele otsuse ning teavitavad

vastuvõtvat liikmesriiki kõikidest meetmetest, mida nad sellest tulenevalt rakendavad nende väljastatud tunnistuste või dokumentide suhtes.

Liikmesriigid tagavad edastatud teabe konfidentsiaalsuse.

Artikkel 7

1. Kui vastuvõtvas liikmesriigis kehtivad õigusnormid hea maine või laitmatu reputatsiooni nõuete kohta, kaasa arvatud sätted distsiplinaarvastutuse kohta kutsealaste käitumishinnangite rikkumise või süüdimõistva kohtuotsuse osas ning mis on seotud artiklis 1 nimetatud tegevuse teostamisega, edastab liikmesriik, kust see isik on pärit või saabunud, vastuvõtvale liikmesriigile kogu vajaliku informatsiooni, mis on seotud kutsealaste või halduslike meetmete või distsiplinaarkaristusega, mida selle isiku suhtes on rakendatud, või talle määratud kriminaalkaristusega, kui ta tegutses oma kutsealal liikmesriigis, kust see isik on pärit või saabunud.

2. Kui vastuvõtval liikmesriigil on üksikasjalikke andmeid tõsise juhtumi kohta, mis on aset leidnud väljaspool tema territooriumi ning mille puhul on tõenäoline, et see mõjutab asjaomase tegevuse jätkamist tema territooriumil, võib vastuvõttev liikmesriik sellest teavitada liikmesriiki, kust see isik on pärit või saabunud.

Liikmesriik, kust see isik on pärit või saabunud, kontrollib andmete õigsust, kui on tõenäoline, et see mõjutab asjaomase tegevuse jätkamist selles liikmesriigis. Selle riigi asutused teevad vastavalt uurimise laadile ja ulatusele otsuse ning teavitavad vastuvõtvat liikmesriiki kõikidest meetmetest, mida nad sellest tulenevalt rakendavad informatsiooni suhtes, mis nad on lõike 1 kohaselt edastanud.

3. Liikmesriigid tagavad edastatud teabe konfidentsiaalsuse.

Artikkel 8

Kui vastuvõttev liikmesriik nõuab oma kodanikelt, kes soovivad alustada või jätkata artiklis 1 nimetatud mis tahes tegevust,

füüsilise või vaimse tervise tõendit, aktsepteerib see riik piisava tõendina dokumendi esitamist, mida nõutakse selles liikmesriigis, kust see isik on pärit või saabunud.

Kui liikmesriik, kust see isik on pärit või saabunud, ei kohalda ühtki sedalaadi nõuet nende suhtes, kes soovivad kõnealust tegevust alustada või jätkata, aktsepteerib vastuvõttev liikmesriik selle isiku esitatud tunnistust, mille on välja andnud selle riigi pädev asutus, mis vastab tunnistustele, mille on välja andnud vastuvõttev liikmesriik.

Artikkel 9

Artiklite 6–8 kohaselt väljaantud dokumente ei või esitada hiljem kui kolm kuud pärast nende väljaandmise kuupäeva.

Artikkel 10

1. Artiklite 6–8 kohane menetlus, millega lubatakse asjaomasel isikul alustada artiklis 1 nimetatud tegevust, tuleb lõpule viia nii kiiresti kui võimalik ja mitte hiljem kui kolme kuu möödumisel kõikide selle isikuga seotud dokumentide esitamist, ilma et see piiraks käesoleva menetluse lõppemise järel edasikaebamisega seotud tähtaegade kohaldamist.

2. Artikli 6 lõikes 3 ja artikli 7 lõikes 2 nimetatud juhtudel katkestab uue läbivaatamise taotlus lõikes 1 ettenähtud ajavahemiku.

Konsulteeritav liikmesriik annab oma vastuse kolme kuu jooksul.

Vastuse saamisel või ajavahemiku lõppemisel jätkab vastuvõttev liikmesriik lõikes 1 nimetatud menetlust.

B. Teenuste osutamisega seotud erisätted

Artikkel 11

1. Kui liikmesriik nõuab oma kodanikelt, kes soovivad alustada või jätkata artiklis 1 nimetatud tegevust, kutseorganisatsiooni või -organi luba, liikmesust või registrisse kandmist, vabastab see liikmesriik teenuste osutamise korral liikmesriikide kodanikud selle nõude täitmisest.

Asjaomasel isikul on teenuste osutamisel samad õigused ja kohustused nagu vastuvõtva liikmesriigi kodanikul; eelkõige peab ta

täitma selles liikmesriigis kohaldatavaid kutse- ja haldusalaseid tegutsemiseeskirju.

Kui vastuvõttev liikmesriik võtab vastu teise lõigu kohase meetme või talle saavad teatavaks asjaolud, mis on nende sätetega vastuolus, teavitab ta sellest viivitamata liikmesriiki, kus asjaomane isik on registrisse kantud.

2. Vastuvõttev liikmesriik võib nõuda asjaomaselt isikult eelneva avalduse esitamist pädevatele asutustele, mis käsitleb tema teenuste osutamist, kui see on seotud tema ajutise viibimisega selle territooriumil.

Kiireloomulistel juhtudel võib selle avalduse esitada nii kiiresti kui võimalik pärast teenuste osutamist.

3. Lõigete 1 ja 2 alusel võib vastuvõttev liikmesriik nõuda asjaomaselt isikult ühe või enama dokumendi esitamist, mis sisaldab järgmisi andmeid:

- lõikes 2 nimetatud avaldus,
- tunnistus selle kohta, et asjaomane isik jätkab seaduslikult kõnealust tegevust liikmesriigis, kus ta on registrisse kantud,
- tunnistus selle kohta, et asjaomasel isikul on üks või enam diplomit, tunnistust või muud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti, mis on vajalikud kõnealuste teenuste osutamiseks ja mis on nimetatud käesolevas direktiivis.

4. Lõikes 3 ettenähtud dokumenti või dokumente ei või esitada hiljem kui kaksteist kuud pärast nende väljaandmise kuupäeva.

5. Kui liikmesriik ajutiselt või alaliselt võtab oma kodanikult või teise liikmesriigi kodanikult, kes on registrisse kantud tema territooriumil, õiguse jätkata täielikult või osaliselt artiklis 1 nimetatud tegevust, tagab ta vastavalt olukorrale lõike 3 teises taandes nimetatud tunnistuse ajutise või alalise tagasivõtmise.

Artikkel 12

Kui vastuvõtvas liikmesriigis nõutakse riiklikku sotsiaalkindlustusorgani registrisse kandmist raamatpidamisarvestuse kontrollimiseks ja heakskiitmiseks seoses teenustega, mida osutatakse sotsiaalkindlustusskeemide alusel kindlustatud isikutele, vabastab see liikmesriik liikmesriigi kodanikud, kes on registrisse kantud teises liikmesriigis, selle nõude täitmisest juhul, kui teenuste osutamisega kaasneb asjaomase isiku reisimine.

Asjaomased isikud esitavad siiski sellele organile informatsiooni enne teenuste osutamist või kiireloomulistel juhtudel pärast teenuste osutamist.

C. Asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabadusega seotud ühised sätted

Artikkel 13

Kui vastuvõtvas liikmesriigis on mõne artiklis 1 nimetatud tegevusega seotud kutsenimetuse kasutamine eeskirjadega reguleeritud, kasutavad teise liikmesriigi kodanikud, kes vastavad artiklites 2 ja 4 sätestatud tingimustele, vastuvõtva liikmesriigi kutsenimetust, mis selles riigis vastab nendele kvalifikatsiooni tingimustele, ning kasutavad lühendatud nimetust.

Artikkel 14

Kui vastuvõttev liikmesriik nõuab artiklis 1 nimetatud toiminguid alustada või jätkata soovivatelt kohalikest kodanikest vannet või töötust ja kui teiste liikmesriikide kodanikud ei saa vannet või töötust sellisel kujul kasutada, tagab see liikmesriik, et asjaomastele isikutele pakutakse võimalust anda sobilik ja samaväärne vanne või töötus.

Artikkel 15

1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et asjaomased isikud saaksid informatsiooni vastuvõtva liikmesriigi tervishoiu- ja sotsiaalkindlustusseaduste kohta ja vajaduse korral kutse-eeetika kohta.

Selleks võivad liikmesriigid luua teabekeskusi, kust niisugused isikud võivad saada vajalikku informatsiooni. Asutamise puhul võivad vastuvõtavad liikmesriigid nõuda, et asjaomased isikud võtavad nende keskustega ühendust.

2. Liikmesriigid võivad luua lõikes 1 nimetatud keskusi pädevate asutuste ja organite juures, mille nad peavad määrama artikli 19 lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul.

3. Liikmesriigid kannavad vajaduse korral hoolt selle eest, et asjaomased isikud omandavad nende endi ja nende patsientide huvides keeleoskused, mis on vajalikud nende kutsealal töötamiseks vastuvõtvas liikmesriigis.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 16

Põhjendatud kahtluse korral võib vastuvõttev liikmesriik nõuda teise liikmesriigi pädevatelt asutustelt selles liikmesriigis väljaantud ja II ja III peatükis nimetatud diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide õigsuse kinnitamist ning samuti kinnitust, et asjaomane isik on täitnud kõik direktiivis 77/453/EMÜ ettenähtud koolitusnõuded.

Artikkel 17

Liikmesriigid määravad artikli 19 lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul asutused ja organid, kellel on õigus diplomeid, tunnistusi ja muid kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente ning käesolevas direktiivis nimetatud dokumente ja informatsiooni välja anda ja vastu võtta, ning teatavad sellest viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

Artikkel 18

Käesolevat direktiivi kohaldatakse ka liikmesriikide kodanike suhtes, kes määruse (EMÜ) nr 1612/68 kohaselt tegelevad või kavatsesid tegelda artiklis 1 nimetatud tegevusega palgatöötajatena.

Artikkel 19

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud meetmed kahe aasta jooksul alates direktiivi teatavaks tegemisest ning teavitavad sellest viivitamata komisjoni.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste sise-riiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 20

Kui liikmesriigil on käesoleva direktiivi kohaldamisel teatavates valdkondades suuri raskusi, uurib komisjon neid raskusi koos selle riigiga ja taotleb otsuse 75/365/EMÜ, ⁽¹⁾ muudetud otsusega 77/455/EMÜ, ⁽²⁾ alusel moodustatud kõrgemate tervishoiuametnike komitee arvamust.

Vajaduse korral esitab komisjon nõukogule asjakohased ettepanekud.

Artikkel 21

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 27. juuni 1977

Nõukogu nimel

eesistuja

J. SILKIN

⁽¹⁾ EÜT L 167, 30.6.1975, lk 19.

⁽²⁾ EÜT L 176, 15.7.1977, lk 13.